Ogólnopolski Dzień Transplantacji

Ogólnopolski Dzień Transplantacji obchodzony jest od 2005 roku w rocznicę pierwszego udanego przeszczepu nerki w Polsce, który został przeprowadzony w I Klinice Chirurgicznej Akademii Medycznej w Warszawie, w 1966 roku.

Celem tego dnia jest upowszechnienie idei transplantacji w społeczeństwie, pobudzenie i rozwijanie aktywności donacyjnej oraz podnoszenie świadomości społecznej w obszarze transplantologii.

Przeszczepianie narządów jest metodą ratowania życia. Polega na wszczepieniu biorcy narządu lub tkanek pochodzących od innego człowieka. Dla osób ze skrajną niewydolnością serca, płuc czy wątroby przeszczepienie narządu jest jedyną skuteczną metodą ratującą życie, podobnie jak przeszczep szpiku w przypadku nieuleczalnych chorób szpiku (w tym różnych rodzajów białaczek).

Transplantologia jest dziedziną medycyny, która nie ma szans rozwinąć się bez akceptacji społeczeństwa. To ludzie pomagają ludziom. Polska transplantologia ma bardzo silną pozycję zarówno w Europie, jak i na świecie.

Lekarze apelują do pacjentów i przypominają, że przeszczepianie narządów jest skuteczną, bezpieczną i czasami jedyną metodą leczenia. Podkreślają że jeden dawca może ocalić życie czterem osobom, a kolejnym czterem to życie wydłużyć. „Ze statystyk wynika, że co pięć dni umiera człowiek, który nie doczekał się przeszczepu. Świadczy to o tym, że wciąż borykamy się z problemem podjęcia dobrej decyzji na rzecz transplantologii" – podkreśla prezeska Porozumienia Pracodawców Ochrony Zdrowia Bożena Janicka.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, jeżeli ktoś za życia nie wyraził sprzeciwu, lekarze mogą pobrać od niego narządy i tkanki, zgoda rodziny nie jest wymagana. Jednak w praktyce lekarze zawsze rozmawiają o pobraniu narządów z najbliższymi zmarłego. Rodzina jednak nie jest pytana o zgodę na przeszczep, ale o to, jaka była wola zmarłego w tej sprawie za życia.

Niektóre narządy (nerka, segment wątroby) lub tkanki (szpik kostny) można pobierać od osób żywych pod warunkiem, że dawca wyrazi na to zgodę, a jego życie nie będzie narażone na niebezpieczeństwo. Jednak większość narządów i tkanek do przeszczepienia – nerki, serca, płuca, wątroby, trzustki, jelita i rogówki – pobiera się ze zwłok osób, które za życia nie wyraziły sprzeciwu na pobranie, oraz kiedy zostały już u nich wyczerpane wszystkie możliwości leczenia i stwierdzono komisyjnie śmierć mózgową. Osoby, które nie wyrażają zgody, by po śmierci pobrano ich narządy do transplantacji, powinny to zgłosić w Centralnym Rejestrze Sprzeciwów wprowadzonym przez Poltransplant (można to zrobić osobiście, listownie lub przez formularz na stronie internetowej).